

РЕШЕНИЕ

№ 2555

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Ваня Н. Иванова
Виктория М. Станиславова

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20231100503698 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 – чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №3698/2023 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на П. И. С. ЕГН ***** от гр.София срещу решение №2360 от 17.02.2023 г постановено по гр.д. №48537/2022 г на СРС , 32 състав ; в частта , с която е **признато за установено** по искове с правно основание чл.422 ГПК във вр.чл.150 ЗЕ, чл.79 ал.1 ЗЗД и чл.86 ЗЗД на “Топлофикация София” ЕАД ЕИК 831609046 , гр.София срещу С. , че същият дължи сумата от 3910,62 лева незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2019 г – м.04.2021 г за апартамент №55 в гр.София ж.к.****, ведно със законната лихва от 14.06.2022 г до окончателното заплащане на сумата ; сумата от 411,16 лева лихви за забава върху посочената главница за периода 16.07.2019 г – 06.06.2022 г ; и сумата от 61,68 лева за дялово разпределение за периода м.05.2019 г – м.04.2021 г ведно със законната лихва от 14.06.2022 г до окончателното заплащане на сумата ; за които суми /частично/ е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 29.06.2022 г по ч.гр.д.№32135/22 г на СРС , 32 състав ; както и въззивникът е **осъден** да заплати на “Топлофикация София” ЕАД сумата от 357,92 лева разноси в заповедното и в исковото производство пред СРС .

Въззивникът излага доводи за неправилност на решението на СРС в обжалваната част . За процесния период потребител на топлинна енергия е била В.С.С. /починала на 18.11.2021 г / , но въззивникът се е отказал от наследството ѝ и не е наследил задълженията ѝ .
Въззивникът е потребител на топлинна енергия , но **считано от 18.11.2021 г – не и за**

процесния период .

Въззиваемата страна е подала писмен отговор , в който оспорва въззивната жалба и изразява съгласие с мотивите на СРС .

Въззивната жалба е допустима. Решението на СРС е връчено на въззивника на 02.03.2023 г, поради което въззивната жалба от 06.03.2023 г е подадена в срок .

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на посочената част от решението на СРС.

След преценка на доводите в жалбата и доказателствата по делото , въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна :

В мотивите на СРС е възпроизведена фактическата обстановка . Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна пров. за нищожност и за недопустимост на съдебното решение в обжалваната част , като такива основания не се констатира . Относно доводите за неправилност съдът е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

За да уважи искове в посочената част **СРС е приел** , че ответникът е собственик на процесния топлофициран имот за процесния период съгласно нотар.акт на л.15-16 от делото пред СРС . В. С.а и била вещен ползвател на имота и е починала на 18.11.2021 г .

Ответникът е направил отказ от наследството на В. С.а , но този факт е без значение , защото ответникът е собственик на имота и потребител на топлинна енергия . Ответникът не е оспорил самата доставка на топлинна енергия и извършването на дялово разпределение .

Решението на СРС е неправилно в обжалваната част .

Съгласно чл.153 ЗЕ потребител на топлинна енергия върху имот , върху който има учредено право на ползване е ползвателят , а не собственикът . Този извод следва от чл.57 ЗС , както и от уредбата на ЗУЕС , според която при учредено право на ползване вещният ползвател е този , който понася всички разноски и консумативи за вещта при обикновеното ѝ ползване . В случая правото на ползване е съществувало до смъртта на В. С.а т.е. до 18.11.2021 г и за целия процесен период . Ответникът би поел /наследил/ дълга да ползвателя В. С.а при наследяване по закон , но същият е представил удостоверение от 08.12.2021 г от СРС , че се е отказал от наследството на В. С.а .

Отказът от наследство не е оспорен от ищеца. Същият не е доказал , че ответникът дължи процесните задължения за главници и лихва от наследството на В. С.а , а евентуално сумите се дължат от други нейни наследници , ако същите приемат наследството .

Налага се изводът , че решението на СРС трябва да се отмени в обжалваната част и искове да се отхвърлят .

Въззивникът има право на допълнителни разноски пред СРС и в заповедното производство , както и на разноски пред СГС .

По изложените съображения , **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №2360 от 17.02.2023 г постановено по гр.д.№48537/2022 г на СРС , 32 състав ; в частта , с която е **признато за установено** по искове с правно основание чл.422 ГПК във вр.чл.150 ЗЕ, чл.79 ал.1 ЗЗД и чл.86 ЗЗД на “Топлофикация София” ЕАД ЕИК 831609046 , гр.София срещу П. И. С. ЕГН ***** от гр.София , че същият дължи сумата от 3910,62 лева незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2019 г – м.04.2021 г за апартамент №55 в гр.София ж.к.****, ведно със законната лихва от 14.06.2022 г до окончателното заплащане на сумата ; сумата от 411,16 лева лихви за забава върху посочената главница за периода 16.07.2019 г – 06.06.2022 г ; и сумата от 61,68 лева за дялово разпределение за периода м.05.2019 г – м.04.2021 г ведно със законната лихва от 14.06.2022 г до окончателното заплащане на сумата ; за които суми /частично/ е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 29.06.2022 г по ч.гр.д.№32135/22 г на СРС , 32 състав ; както в частта , с която П. И. С. ЕГН ***** от гр.София е **осъден** да заплати на “Топлофикация София” ЕАД сумата от 357,92 лева разноски в заповедното и в исковото производство пред СРС ; и вместо него ПОСТАНОВЯВА :

ОТХВЪРЛЯ исквете на “Топлофикация София” ЕАД ЕИК 831609046 , гр.София срещу П. И. С. ЕГН ***** от гр.София , да се признае за установено на основание чл.422 ГПК във вр.чл.150 ЗЕ, чл.79 ал.1 ЗЗД и чл.86 ЗЗД , че С. дължи сумата от 3910,62 лева незаплатена топлинна енергия за периода м.05.2019 г – м.04.2021 г за апартамент №55 в гр.София ж.к.****, ведно със законната лихва от 14.06.2022 г до окончателното заплащане на сумата ; сумата от 411,16 лева лихви за забава върху посочената главница за периода 16.07.2019 г – 06.06.2022 г ; и сумата от 61,68 лева за дялово разпределение за периода м.05.2019 г – м.04.2021 г ведно със законната лихва от 14.06.2022 г до окончателното заплащане на сумата ; за които суми /частично/ е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК от 29.06.2022 г по ч.гр.д.№32135/22 г на СРС , 32 състав

ОСЪЖДА “Топлофикация София” ЕАД ЕИК 831609046 , гр.София да заплати на П. И. С. ЕГН ***** от гр.София допълнително сумата от 797,16 лева разноски пред СРС и в заповедното производство , както и сумата от 104,45 лева разноски пред СГС .

Решението не подлежи на обжалване , поради материален интерес под 5000 лева по всеки от исквете / чл.280 ал.3 т.1 ГПК/ .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____